

Z. Dodatami kosztuje
w prenumeracie: bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 30 cent.
Z. poczta: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukkiem gwarant. 7 cen-
tów od wiersza. — Reklam-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

Gmina *Pokrowce*, w obwodzie stryjskim, obowiązała się po wieczne czasy dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, przyrzadzić dotychczasowe pomieszkanie diaka na szkołę, i wraz z budynkami gospodarskimi utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprzątać i dokupować porządki szkolne, zajmować się czyszczeniem szkoły, na opał szkoły dostarczać rocznie 4 m. austr. sągów miękkiego drzewa, a nakoniec kazdoczesnemu nauczycielowi, który ma oraz pełnić służbę diaka, płacić rocznie 40 złr. w. a. gotówką, i odstąpić mu do użytku zapisany pod Nr. d. 32, a N. podział 7. grunt rozległości 14 morgów i 573 sążni kwadratowych, od którego jednak nauczyciel opłacać będzie podatki.

Okazana temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 26. października 1864.

C. k. finansowa dyrekcya krajowa nadała posadę poborcy przy pobocznym urzędzie celnym II. klasy w Maydanie sieniawskim asystentowi urzędowemu *Janowi Eckert*.

Lwów, 7. października 1864.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu przemyskiego zebrał urząd powiatowy w *Kolbuszowie* 2 złr. w. a. i odesłał je na miejsce przeznaczenia.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 7. listopada.

Rząd pruski nie odpowiedział dotąd jeszcze na ostatnią notę gabinetu wiedeńskiego w sprawie celnej; wiadomość jednak telegraficzna z Berlina zapewnia, że już temi dniami odejdzie ta odpowiedź do Wiednia. Równocześnie — powiada tenże telegram — mają nastąpić układy z gabinetem wiedeńskim względem dalszej okupacyi Holsztynu.

Angielska *Morning Post* poświęca zmianie ministeryalnej w Austrii bardzo obszerny artykuł, i nazywa ją bardzo pomyslnym i ważnym wypadkiem. Szczególnie podnosi to, że hr. Mensdorff jest bliskim kuzynem angielskiej rodziny panującej, że jest to mąż wzniosłego ducha i liberalnych zasad, i że można się spodziewać, iż zagraniczna polityka Austrii będzie na przyszłość więcej harmoniować z życzeniami Francyi i Włoch. Zarazem ostrzega ten dziennik Weneccyan przed powstaniem, i doradza usilnie Włochom, ażeby kwestyę wenecką pozostawiły w ręku rządu austriackiego.

W dniu 4go b. m. rozpoczęły się posiedzenia turyńskiej izby deputowanych, na które uwaga publiczna ze względu na konwencyę wrzesniową głównie jest zwrócona. Na posiedzeniu z dnia powołanego dep. Moeca złożył relacyę względem przeniesienia stolicy do Florencyi. W relacyi tej zaznaczył, iż głównym celem konwencyi było położenie końca zajęciu Rzymu przez wojska francuzkie. Konwencya nie może wprowadzić zadość uczynić usiłowaniom narodowym, lecz otwiera ku temu drogę przez niezawodny bieg faktów; Włochy stawia na straży zasady nieinterwencyi, i nie dozwala wątpić, iż w zupełności wykonana będzie. Komisya miała na względzie różnice położenia rządów traktat zawierających, i sądzi, iż wszelki rozbiór zasady samej byłby niebezpieczny i niepotrzebny. Komisya wniosł, ażeby projekt rządowy przyjęty został.

Następnie minister finansów Sella wystąpił z wyjaśnieniem pozycyi skarbu. Ministeryum przyjęło umowę o sprzedaż dróg żelaznych, lecz nabywcy robią trudności z powodu przeniesienia stolicy. Trudności te spazniają ostateczne zatwierdzenie umowy. Dochody przyniosły mniej o 158 milionów lirów, jak je prelinowano, wydatki zaś się powiększyły, tak, iż dla pokrycia potrzeb 1864 r. potrzebna jest suma 200 milionów lirów. Minister oświadcza, iż w obec tak ciężkiej kryzys pieniężnej Włoch i przy wysokim stanie eskonty zaciąganie pożyczki nie byłoby właściwym, wydatki koniecznie zmniejszone być muszą. Zapowiada zatem projekt do prawa, według którego wydatki na rok 1865 o 60 milionów mają być zmniejszone, z sumy tej przypadnie 30 milionów na ministeryum wojny a 12 milionów na ministeryum marynarki; drugi projekt do prawa proponuje pomnożenie wpływów o 40 milionów przez podniesienie ceny soli, tytoniu, podniesienie opłaty portoryi i cła na towary kolonialne. Proponuje zarazem zmniejszenie pensyi urzędnikom. Dla uzupełnienia brakujących 200 milionów wpłynię ze sprzedaży dóbr rządowych 40 milionów, 124 miliony skarb żądać będzie przedpłaty na podatek gruntowy, a za 36 milionów wyda obli-gacyjne skarbowe. „Jeżeli niegdyś położenie finansowe Piemontu było

niepokojącym“, powiada minister, obecne położenie finansowe Włoch większe jeszcze obawy wzniecać musi. Jeżeli izba podziela te obawy, zechce wiaść pod rozbiór niezwłoczny powyższe propozy-cye.“ W końcu minister odczytał pismo królewskie, w którym Król zrzeka się 3 milionów z dotacyi korony, i stawia pod dyspozycyę rządu kilka pałaców królewskich.

Po ministrze finansów nastąpił minister spraw wewnętrznych Lanza, z projektem do prawa przyznającego miastu Turynowi indemnizacyę w wysokości 1,067,000 renty za przeniesienie stolicy. Minister sprawiedliwości Vacca złożył projekt do prawa względem przeniesienia sądu kasacyjnego z Medyolanu do Turynu. Minister robót publicznych Torelli złożył projekt do prawa, według którego stowarzyszenia przemysłowe upowaznione być mają do przeniesienia siedziby swej do stolicy państwa.

Na tem kończą się doniesienia, które o pierwszym posiedzeniu turyńskiego parlamentu telegrafem odebraliśmy. Ciekawe będą rozprawy, które się w następnych dniach otworzą, z nich bowiem pokaze się, czyli rząd piemoncki istotnie tak wielką będzie miał większość za sobą, jak w ostatnich dniach zapowiadano.

Rządy francuski i angielski znają już osnowę traktatu pokoju. W kołach świadomych rzeczy w Paryżu sądzą, że obadwa te rządy sprzeciwiałyby się przyłączeniu Księstw do głównych mocarstw, gdyż przeto mogłaby być zwichnięta równowaga państw; natomiast zgodziłyby się na ustąpienie Szleswiku do związku niemieckiego, ale i to nie bez pewnych zastrzeżeń.

Zjazd obudwu Cesarzów w Nicey pozostał — jak się pokazuje teraz wyraźnie całkiem bezskutecznym. Wszystko, co dotąd półrządowe pióra we Francyi i gdzieindziej pisały lub piszą jeszcze o wielkiem znaczeniu tego zjazdu, są to czeze tylko wyrazy. Paryski korespondent dziennika *F. P. Z.*, który zwykle dobre miewa informacye, pisze, że spotkanie między Napoleonem i Carem było „bardzo zimne.“ Cesarz Napoleon wszczywał mowę o sprawie włoskiej i chciał pozyskać Cesarza rosyjskiego dla swoich zamiarów. Car słuchał go jednak obojętnie i oświadczył tylko, że nie może obowiązywać się do niczego, nawet do neutralności. Inym dowodem zimnej grzeczności Cesarza rosyjskiego jest to, że — jak donosi prywatna korespondencya wiedeńskiej *Presse* z Berlina — nieprzyjął on z powodu naglących spraw rządowych zaproszenia Napoleona na łowy do Compiègne, gdy tymczasem nie przeszkodziły mu wcale te naglące sprawy uczestniczyć w łowach pruskich, które Król pruski wyprawił teraz w Grünwald i Letzlingen.

La France dowiaduje się, że Cesarz Maxymilian meksykański miał udawać się do rządu francuskiego z prośbą, ażeby zalecił mu jakiego męża zdolnego do zarządu departamentu finansowego.

Monarchia Austriacka.

Kraków, 5. listopada. (Wybory do izby adwokatów.) Czas donosi: Na zgromadzeniu ogólnem izby adwokatów krakowskich dnia 31. października odbyły się wybory prezesa, jego zastępcy, członków wydziału i egzaminatorów na rok 1865.

Rezultat wyborów jest następujący: Prezesem obrany powtórnie adw. Dr. Machalski, zastępcą adw. Dr. Szlachtowski; członkami wydziału: Dr. Szlachtowski, Dr. Rydzowski, Dr. Kański, Dr. Schönborn, Dr. Samelson, Dr. Wiński, egzaminatorami: Dr. Szlachtowski i Dr. Kański.

Wiedeń, 6. listop. (Najwyższa sankcyja — Wiadomości bieżące.) Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 4go b. m. zatwierdzić najtłaskawiej uchwalony przez sejm krajowy Księstwa Bukowiny na czterdnastomiesięczny peryod administracyjny od 1go listopada 1863 do ostatniego grudnia 1864 podatek krajowy w wysokości 65 proc. od stałych podatków z wyjątkiem dodatku wojennego, a mianowicie 10 procent. na właściwe cele krajowe, a 55 procent. na indemnizacyę.

Duńscy pełnomocnicy przy konferencyi pokojowej odjechali ztąd przedwczoraj wieczorem do Kopenhagi. — Książę *Wincenty Auersperg* złożył — jak donosi *Prag. Ztg.* — swój mandat jako deputowany czeskiego sejmku krajowego.

(Obwieszczenie bankowe.) Gazeta wiedeńska ogłasza następujące obwieszczenie:

„Osoby posiadające lub przechowujące banknoty, które opiewają na monetę konwencyjną, uprasza się tem usilniej, ażeby dla wymiany ich udały się spiesznie do dyrekcyi banku narodowego w Wiedniu, ponieważ ze względu na wydane już prawne obwieszczenia nie będzie bank zaczawszy od 1go stycznia 1867 więcej obowiązany wypłacać lub mieniać opiewające na monetę konwencyjną banknoty.

Wiedeń, 1. listopada 1864.

Pipitz, gubernator banku.
Löwenthal, dyrektor banku.

(*Mexykański korpus ochotników.*) Z Lublany piszą do *Presse* pod dniem 3. b. m.: „Austriacko-mexykański korpus ochotników odpływie stanowczo trzema partjami, z których pierwsza opuści niezawodnie Europę między 15. i 20. listopada, druga między 15. i 26. grudnia, a trzecia najdalej z początkiem stycznia. Dla części odpływającej 15. b. m. wezwała Compagnie générale transatlantique angielskie parostatki „Bolivian“ i „Peruvian“, tudzież własny paropływ „Veracruz“ do Tryestu.

„Bolivian“ jest to okręt żelazny, zbudowany w Millwal przez Sent Russella w r. 1853, długość 272, szerokości 37 stóp, i może objąć 1336 beczek. Maszyny mają siłę nominalną 300 koni i robią 50 poruszeń na minutę: Okręt ten zabierze: Sztab korpusu z 20 oficerami i 100 ludźmi; dywizję pionierów z 11 oficerami i 429 ludźmi; sztab i 3 kompanie 1. batalionu strzelców, każda z 12stu oficerami 552 ludźmi. Razem 46 oficerów i 1100 ludzi.

„Peruvian“ jestto całkiem nowy, dopiero w r. 1863 w Stocktonie zbudowany okręt, ma 281 stóp długości, 38 stóp szerokości i obejmuje 1280 beczek. Maszyny mają jak na Bolivianie siłę nominalną 300 koni i robią 52 poruszeń na minutę. Tym okrętem odpłyną: Sztab 2 batalionu strzelców z 4 kompaniami, 4ta kompania 1. batalionu strzelców i bateria górska Nr. 1. wraz z ludźmi do uzupełnienia. Razem 26 oficerów i 1117 ludzi.

„Vera-Cruz“ jestto wypróbowany okręt kompanii jeneralnej zaatlantycznej, podobnych zupełnie rozmiarów, objętości i siły parowej. Zabierze on: Oddział konnicy z 14 oficerami i 388 ludźmi, 5te kompanie 1. i 2. batalionu strzelców, oddział artylerji technicznej i korpus sanitarny z ludźmi do uzupełnienia. Razem 26 oficerów i 1024 ludzi.

Ogólna zatem siła wojsk cesarsko-mexykańskich, które w ciągu tego miesiąca odejda z Lublany do Tryestu i odpłyną ztamtąd, wynosi 98 oficerów i 3141 ludzi.

Podszef sztabu, major Hutze, odjechał już z kilkoma oficerami przez Paryż do St. Nazaire, ażeby przyłączyć się tam do legii belgijskiej i poczynić potrzebne przygotowania do wylądowania w Vera-Cruz. Organizacya korpusu postępuje zatem, jak widać, raźnie i będzie wkrótce ukończona. Korpus zaangażował 26 lekarzy, którzy wszyscy są doktorami medycyny i chirurgii, i będą organizować służbę sanitarną w cesarsko-mexykańskiej armii.

(*Traktat pokoju między Austrią i Prusami a Danią.*) Osnowa traktatu pokoju zawartego między Austrią i Prusami z jednej a Danią z drugiej strony, jest podług *Wiener Abendpost* następująca:

Art. 1. Na przyszłość i na zawsze ma panować pokój i przyjaźń między Ich Mościami Cesarzem austriackim i Królem pruskim z jednej, a Królem duńskim z drugiej strony, jakoteż między ich dziedzicami i następcami, i ich zobopólnymi państwami i poddanymi.

Art. 2. Wszystkie traktaty i umowy między wysokimi układającymi się stronami przed wojną zawarte, o ile osnową niniejszego traktatu nie będą zniesione lub zmienione, niniejszem umacniają się na nowo.

Art. 3. Jego Mość Król Duński zrzeka się wszelkich swoich praw do Księstw Szleswiku, Holsztynu i Lauenburga na rzecz Ich Mości Cesarza austriackiego i Króla pruskiego, i zobowiązuje się uznać rozporządzenia, które rządy monarchowie względem tych Księstw wydażą.

Art. 4. Odstąpienie Księstwa Szleswik, obejmuje w sobie wszystkie do tego Księstwa należące wyspy, tudzież terytorium położone na stałym lądzie. — Aby uprościć ograniczenia i położyć koniec niedogodnościom, które wynikają z położenia części terytorium jutlandzkiego położonych na terytorium szleswickiem, Jego Mość Król Duński odstępuje Ich Mościom Cesarzowi austriackiemu i Królowi pruskiemu te posiadłości jutlandzkie, które leżą na południe południowej linii granicznej dystryktu Ribe, jako to: Jutlandzką przestrzeń Møgeltondern, wyspę Amrom, jutlandzkie części wysp Foehr, Sylt i Roemoe i t. d.

Natomiast zezwalają Ich Moście Cesarz austriacki i Król pruski, aby tym wyrównającą część Szleswiku, która oprócz wyspy Aeroe zajmuje także części terytorium, które mogą służyć do połączenia wyżej rzeczonych dystryktu Ribe z resztą Jutlandyi i do poprawienia linii granicznej między Jutlandyą a Szleswikiem od strony Goldyngi — były odłączone od Księstwa Szleswiku i wcielone do Królestwa duńskiego.

Art. 5. Nowa granica między Królestwem duńskim a Księstwem Szleswik ma wychodzić ze środka ujścia zatoki Hejlsminder przez mały Beft, przecinać tę zatokę, i iść za terażniejszą południową granicą parafii Heils, Vejstrupp i Taps a mianowicie za tą ostatnią aż do biegu wody znajdującego się na południe od Gejlbjergu i Bräuore, a potem wzdłuż tego biegu wody od jego ujścia do Fovs Aa, wzdłuż południowej granicy parafii Oedis i Vandrup i wzdłuż granicy zachodniej tego ostatniego miejsca aż do Königsau (Konge Aa) na północ od Holte. Od tego punktu droga przez dolinę Königsau (Konge Aa) tworzyć będzie granicę aż do wschodniej kończyny parafii Hjortlund. Ztąd zaczawszy granica ma iść za tą kończyną i jej przedłużeniem aż do kąta wyskakującego na północ wsi Obekjær i dalej za wschodnią granicą tej wsi aż do Gjels Aa. Odąd nową granicę tworzyć będą wschodnia granica parafii Seem i południowe granice parafii Seem, Ribe i Vester-Vedsted, a ta biedz ma dalej morzem północnem w równej odległości między wyspami Manoe i Roemoe.

Wskutek tego nowego odgraniczenia umarzają się z jednej i z drugiej strony wszelkie mieszane pretensye i prawa tak świeckie jak duchowne, które istniały dotychczas w enklawach na wyspach i w mieszanych parafiach. W skutek tego nowe zwierzchnicze mocarstwo w każdym z tych nową granicą oddzielonych terytorjów używać będzie praw swoich w zupełności.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Francya.

Paryż, 3. listopada. (Różne wiadomości.) Wczoraj odbyła się pierwsza rada ministrów pod prezydencyą Cesarza od powrotu jego z Nicei do Saint-Cloud. Narada miała być bardzo żwawa, szło bowiem o uchwalenie nowej pożyczki.

Dzienniki półurzędowe podają szczegóły o pobycie Cesarza w Lugdunie. Ludność przyjęła Monarchę z zapalem i uniesieniem. Cesarz odkrył głowę przejeżdżając przez plac, na którym znajduje się statua Napoleona I. Cesarz rozdał wiele orderów i dekoracyj. Również i Cesarz rosyjski orderów i dekoracyj nie szczędził. Oficerowie batalionu, który był przy nim na służbie, wszyscy zostali dekorowani.

Pozegnanie Cesarza rosyjskiego z swoją rodziną miało być bardzo czule. Jeden z Cesarzewiczów odprowadzał Cesarza do Cannes. Drugi pożegnał się z nim na dworcu drogi żelaznej rzewnie płacząc. Publiczność tak tem była wzruszona, iż żywe dała oklaski.

Niemcy.

Berlin, 4. listopada. (Nowiny dworu berlińskiego.) Król Jego Mość pruski i Cesarz Alexander rosyjski, wraz z wielkim księciem Sasko-weimarskim, księciem Karolem, Albrechtem ojcem i Albrechtem synem, księżem August Wirtemberski i inni książęta powrócili wczoraj do Berlina zjadłszy obiad w zamku leśniczym Grunewald. Król Jego Mość i Cesarz Alexander wraz z księciem Karolem i jego małżonką byli w teatrze Wiktorya, inni zaś książęta byli w operze. Dziś rano o godzinie ósmej dwór udał się extracugiem do Letzlingen. W towarzystwie Króla i Cesarza znajdowali się wielki książę Sasko-weimarski, książę Karol i książę Albrecht z synem, książę Bogusław Radziwiłł, książę Ujest, książę Dolgoroki, feldmarszałek Wrangel, prezes rady ministrów Bismark, ministrowie Roon, Scheinitz, Bodelszwing, i wiele innych osób. Dwór przybył do Letzlingen o kwadrans na drugą. Po śniadaniu w zamku Letzlingen odbyło się polowanie a potem był obiad. Jutro popołudniu całe wysokie towarzystwo powraca do Berlina. — Jego cesarska Mość Cesarz Alexander rosyjski odjechał ma w sobotę o północy do Petersburga.

Dania.

Kopenhaga, 2. listopada. (Różne wiadomości.) Na wczorajszym tajnem posiedzeniu rady stanu przyjęto projekt do zmiany konstytucyi przez ministrów Bluhme, Dawid i Helzen wypracowany, który zwołanej radzie państwa przedłożony być ma.

Armia duńska zredukowana być ma w 14stu dniach według planu przyjętego w 1842 roku. Również zmieniony być ma system obrony kraju i plan właściwy już wypracowany został. W marynarce rozpuszczona będzie za urlopem większa część marynarzy dotąd w służbie będących.

Królestwo Polskie.

(*Pobór rekruta*) został nowym ukazem znacznie złagodzony. Rekruci, którzy dotąd musieli naraz zupełnie się rozbierać i stać tak w sali, dopokąd nieprzyszła na każdego kolej rewizyi, mają podług nowego ukazu rozbierać się kolejno i to tylko do koszuli. Wszelkie osobne postanowienie dla rekrutów mieszkających nad pruską i austriacką granicą, które Cesarz Mikołaj zaprowadził jako środek przeciw możliwej ucieczce obowiązanym do służby wojskowej, zostały teraz zniesione. Przy zastępstwach odpadają uciążliwe formalności. Również zniesiono dotychczasowy zwyczaj, że każdemu uznanemu zdatnym rekrutowi golono natychmiast w sali rewizyjnej tył głowy, a każdemu niezdatnemu do przyjęcia przed głowę, ażeby tym sposobem przeskądzić ucieczce pierwszych, a powtórnemu stawieniu się drugich. Jednak zachowywany będzie ten zwyczaj jak i dawniej co do tych rekrutów, którzy za popełnione zbrodnie za karę stawiani będą do wojska. Służba wojskowa pozostaje zatem jednym z zakładów karnych rosyjskiego kodeksu karnego. Zniesiono nadto ograniczenia, jakie ponosić musieli członkowie uznanych za szkodliwe sekt, jako też izraelici co do zastępstwa, i tak te sekty, jako też izraelici postawieni są w tym względzie na równi ze wszystkimi innymi mieszkańcami.

Kronika.

(Pożary.) Dnia 23. z. m. powstał przypadkiem pożar w izraelskiej szkole w Uściu w obwodzie stanisławowskim i zniszczył dach na tym budynku.

Dnia 4. b. m. pogorzał w Czyszkach w obwodzie lwowskim właściciel tamtejszy Jan Kr. Ogień powstał z niewiadomą dotąd przyczyną w stodole i zniszczył mu prawie wszystkie budynki gospodarskie z rozmaitemi sprzętami i z całym zasobem zboża. Szkodę obliczono na 800 zlr. w. a.

w jednym akcie „Folwark Primerose“. Było to przedstawienie na dochód pana Jana Królikowskiego. Wszystkie miejsca w teatrze były zajęte. W pierwszej sztuce występował szanowany beneficjent w roli starego skąpca. Sztuka sama przez się nieodzaczająca wielką wartością dramatyczną, i śmiało rzecz można ze tylko gra takiego mistrza, jak p. Jan Królikowski, zdołała wzbudzić najżywsze zajęcia w publiczności. W obec gry tak nieskazitelnej, przedstawiającej z głęboką prawdą i naturalnym efektem aż do najdrobniejszych odcieni typ charakteru, krytyka rzetelna może być tylko odgłosem szczerzego uniesienia publiczności, podczas gdy krytyka stronnicza i zawistna umilknąć musi. — W operetce „Folwark Primerose“ grał p. J. Królikowski rolę Dżemsa, i wywiązał się z niej jak najpomysłniej; lubo wyznać trzeba, iż wybór roli tak małej nie był dość wdzięcznym dla wielkiego talentu znakomitego gościa.

W niedzielę grano również przy pełnym teatrze dramata Wiktora Hugo „Ruy Blas“. Tu znowu p. Jan Królikowski w roli Don Cesara de Bazan nieprzepartą potęgą swojego talentu unosił i porывał całą publiczność. Panna Wencłówna w roli królowej grała bardzo dobrze. Pan Kaliciński jako Ruy Blas i p. Hubert jako Don Salustio w niektórych scenach grą pełną efektu wywoływali rzęsite oklaski. Pan Linkowski nadał hrabiemu Onate może nazbyt komieczną postać; — ale to się podobało. W ogóle całe przedstawienie doznało bardzo dobrego przyjęcia.

Dziś teatr niemiecki: „Die lustigen Weiber von Windsor“, komiczno-fantastyczna opera w 3 aktach.

Jutro teatr polski: „Wzór do Świętoszka“, komedia w 5 aktach przez Gutzkova. Przedostatni gościnnie występ pana Jana Królikowskiego, artyści teatrów warszawskich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. listopada.

Hotel George: PP. Turesko Leon, c. ros. rotm., z Rosyi. — Mochnacki Tym., z Stanisławowa. — Dunin Kęplisz Marcel, z Artasowa.

Hotel europejski: Lewicki Miecz., z Koniuszek.

Hotel Langa: Br Wilczek Hen., z Samokłesk.

Hotel angielski: Hr. Potoccy Oskar i Artur, z Buczacza. — Dąbrowski Mar., z Podhajec. — Münz Zygm., z Brodów.

Hotel Krakowski: Czerwiński Wład., z Hrebieni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. listopada.

PP. Starzyński Bej, do D-rewni. — Łuczynscy Stan. i Izidor, do Biatycz. — Stefanowicz Kaj., do Bojan. — Turesko Leon, c. ros. rotm., do Rosyi. — Cikowski Wład., do Slobody. — Głowacki Wład., do Nadowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. listopada.

Table with 7 columns: Pora, Barometr w mierze parow. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows show data for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz. and a note about snow in the night.

Kurs lwowski.

Dnia 7. listopada

Table with 4 columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, etc. Columns are labeled 'gotówka' and 'towar'.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. listopada.

Table with 3 columns: 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1869 roku, Akcje banku wiedeńskiego, etc. Columns are labeled 'złr.' and 'kr.'.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. listopada.

Large table with multiple columns: 1. Dług publiczny (Za 100 zł.), W austr. wal. po 5%, Pożyczka w srebrze z 1864 roku, Metaliki z proc. od maja do listopada, etc.

Large table with multiple columns: Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górni., Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu, Niż.-austr. tow. eskomt., etc.